

74

UCHWAŁA Nr 32 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lutego 1988 r.

w sprawie opłaty elektryfikacyjnej pobieranej przy powszechnej elektryfikacji wsi.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1954 r. Nr 32, poz. 135) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wysokość opłaty elektryfikacyjnej pobieranej od właścicieli lub użytkowników budynków objętych powszechną elektryfikacją na podstawie przepisów o powszechnej elektryfikacji wsi, z zastrzeżeniem ust. 2, wynosi równowartość pieniężną 30 q żyta.

2. Właściciele lub użytkownicy budynków, których źródłem utrzymania jest emerytura, renta lub świadczenie alimentacyjne, uiszczają opłatę elektryfikacyjną w wysokości równowartości pieniężnej 15 q żyta.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się do współwłaścicieli lub współużytkowników budynków, w których zostały założone odrębne wewnętrzne urządzenia odbiorcze, w zakresie ustalonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1954 r. Nr 32, poz. 135).

4. Równowartość pieniężną żyta, o której mowa w ust. 1 i 2, oblicza się według ceny urzędowej skupu żyta kontraktowanego, z wyłączeniem dopłat, obowiązującej w dniu 1 stycznia roku, w którym nastąpiła elektryfikacja budynku.

§ 2. Jeżeli właściciel lub użytkownik na własny koszt wykonał w budynku wewnętrzne urządzenia odbiorcze, opłatę elektryfikacyjną, ustaloną na zasadach określonych w § 1, obniża się o 50%.

§ 3. Wymiaru opłaty elektryfikacyjnej dokonuje terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia podstawowego po ustaleniu, że budynek został podłączony do linii niskiego napięcia w ramach powszechnej elektryfikacji.

§ 4. Opłata elektryfikacyjna podlega uiszczeniu w okresie 3 lat od jej wymierzenia, w ratach płatnych w okresach kwartalnych. Organ dokonujący wymiaru opłaty elektryfikacyjnej może w uzasadnionych wypadkach przedłużyć okres spłaty do lat 6.

§ 5. Nie pobiera się opłaty elektryfikacyjnej od właścicieli i użytkowników wieczystych gruntów, zobowiązanych do uczestniczenia w kosztach budowy urządzeń energetycznych na podstawie przepisów o gospodarowaniu gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości z tytułu wyposażenia gruntów w sieć elektryczną, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania wysokości udziału w kosztach budowy urządzeń komunalnych, energetycznych i gazowych (Dz. U. Nr 48, poz. 242).

§ 6. Opłatę elektryfikacyjną za budynki zelektryfikowane w ramach powszechnej elektryfikacji w okresie od dnia 1 stycznia 1987 r. do dnia wejścia w życie uchwały ustala się na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach, z tym że przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego określa się stosując zasady ustalania tego przychodu obowiązujące w dniu 31 grudnia 1984 r.

§ 7. Traci moc uchwała nr 480 Rady Ministrów z dnia

14 grudnia 1959 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych pobieranych przy powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Monitor Polski Nr 103, poz. 554, z 1961 r. Nr 63, poz. 272, z 1962 r. Nr 35, poz. 164 i z 1973 r. Nr 10, poz. 59).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner